

РЕШЕНИЕ

№ 97

гр. Свиленград, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. И.ова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200113 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № BG2022/1000-2970/НП
от 07.02.2023 година на И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция
Митница Бургас, с което на Д. Г. Д. с ЕГН ***** от село
*****, със съдебен адрес: град Свиленград, ул.
„Димитър Благоев” № 4 б, област Хасково, чрез адвокат Г. Г. , за нарушение
на чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено
административно наказание „Глоба” в размер на 600 лв. (пункт I) и на
основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата цигари
„Карелия” – 60 кутии (пункт II).

Жалбоподателят Д. Г. Д. чрез процесуалния си представител – адвокат Г.
Г., моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като счита същия за съставен при
допуснати съществени нарушения на процесуалния закон и при противоречие
с материалния такъв, както не били изяснени всички факти и обстоятелства.

Сочи се, че жалбоподателят не бил извършил процесното нарушение. Претендират се разноси по делото.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят Д. Г. Д., не се явява. За него се явява процесуален представител – младши адвокат И. Д., преупълномощен от адвокат Г. Г., който пледира пред Съда за отмяна на обжалвания акт, тъй като НП било с неясен диспозитив и било съставено в нарушение на материалния закон. Представен е Списък на разноските.

В съдебната фаза не се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас, редовно призован на посочения съдебен адрес, изпраща представител – старши юрисконсулт Цветан Делчев, който сочи че НП е издадено законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено изцяло. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не вземат становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 24.08.2022 година, около 23.00 часа на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево”, област Хасково, на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси”, на път от Република Турция за Република България пристига моторно превозно средство (МПС) - лек автомобил (микробус) марка „Мерцедес”, модел „Спринтер” с държавен регистрационен номер *****, управляван от българския гражданин – жалбоподателя Д. Г. Д. . В автомобила не пътуват други лица.

Преди започване на митническата проверка водачът е поканен устно от митническия служител Т. М. Д. да декларира носените от него лични вещи, стоки и валутни ценности. Д. декларира 20 кутии цигари „Карелия” без

акцизен бандерол, които са задържани под митнически режим.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ е извършена проверка на автомобила и багажа на лицето, при която в шофьорската врата и под шофьорската седалка са открити недекларирани цигари „Карелия” – общо 60 кутии, всички без български акцизен бандерол.

Съставен е Протокол за извършена митническа проверка с № 22BG001015M011240 от 24.08.2022 година.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от жалбоподателя е поискано Писмено обяснение, в което сочи, че цигарите са намерени в МПС му.

На основание чл. 230 от ЗМ в присъствието на жалбоподателя е съставен и връчен *лично* Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG25082022/1000/M-3356 от 25.08.2022 година, в който жалбоподателят не сочи възражения против констатациите в Акта.

Проверката приключва в 23.30 часа.

Описаните по-горе цигари са иззети с Разписка № 22004624 от дата 25.08.2022 година и са предадени на отговорно пазене в склад на Териториална дирекция Митница Бургас.

Пряк очевидец на всичко посочено до тук е свидетелят П. Д. С..

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

Определена е митническата стойност на стоките – предмет на нарушението в общ размер на 300 лв. съгласно чл. 29, ал. 4, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, И.Д.Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас издава процесното НП № BG2022/1000-2970/НП на 07.02.2023 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ. Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на 13.02.2023 година по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено по делото, с отбелязване и на името на получателя му, а именно: че е получено лично от жалбоподателя. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не

се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Както вече бе посочено в Акта, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, тъй като е превозил стоки, за които се дължи акциз през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи. Извършеното деяние не представлява престъпление. За това нарушение на основание чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 600 лв. (минималния размер от 200 % от продажната цена на недекларираната стока).

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗАМ – 1447/32-264887 от 09.08.2022 година, Заместник-Директорите на Териториалните дирекции и м а т право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗМ. Персоналното заемане на тази длъжност от издателя на процесното НП е служебно известно на Съда. Т.е. И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 231 от ЗМ – Директора на Агенция „Митници” по надлежния ред с индивидуален административен акт - Заповед.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебното заседание, проведено на 20.03.2023 година свидетели Т. М. Д. и П. Д. С.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориha от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на Т. М. Д. и П. Д. С., които са последователни, без вътрешни противоречия, взаимно допълващи се и логични, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява посочените свидетели да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира превратно или недостоверно да пресъздават обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на

противоречия, от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържащи се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Основания за критика по отношение на показанията на посочените свидетели – митнически служители, не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Агенция „Митници”, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. В допълнение към изложеното следва да се посочи, че от доказателствата по делото е видно, че актосъставителят е и свидетел, извършил проверката и установил нарушението, и независимо от това, че лицето е в служебно правоотношение с АНО, това не го прави заинтересувано лице, тъй като в ЗАНН не е предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при съставянето на АУАН (в този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018 година на Административен съд - Хасково, докладчик Съдията Пенка Костова). Ето защо, според Съда показанията на посочените свидетели не са и не се считат за насочени към прикрийе на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установения факт, че жалбоподателят е превозил стока, за която се дължи акциз през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, както и допълнително представените такива, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по

признак – авторство.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст (видно от датата на депозиране на Жалбата в Деловодството на АНО), от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – процесуален представител с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от Писмо с изх.№ 32-92170 от 09.03.2023 година, ето защо производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в тази част в резултат на плащане на финансовата санкция.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на актовете, водещи до отмяна на обжалваното НП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН. Самото нарушение е описано точно и ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично, като изрично е посочено че на визираните в тези два акта дата и място, жалбоподателят е превозил стоки, за които се дължи акциз през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Фактът, че при посочване на нарушената правната норма, наказващият орган не е изписал конкретната хипотеза на чл. 233, ал. 3 от ЗМ, не води до различни правни изводи, тъй като този подход не засяга правото на защита на наказания, защото в НП се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани като нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена. Ето защо наведеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение в пледоарията му, касаещо неяснота относно диспозитива на НП, е неоснователно.

Действително в АУАН не е посочен личния адрес на свидетеля С., а е посочен служебния такъв, но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена, длъжността, местоработата и датата му на раждане, е налице пълно индивидуализиране на посочения свидетел и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност, респ. призоваването му в съдебно заседание. От друга страна констатираното не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да

повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице. Ето защо Съдът не счита, че е налице съществено процесуално нарушение предвид факта, че в АУАН свидетелят С. е посочен с длъжността „Държавен инспектор” вместо вярната такава „Главен инспектор”.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. Актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от митническите органи. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 25.08.2022 година актосъставителят Т. М. Д. е заемал длъжността „Старши инспектор” в Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция „Митници””, т.е. бил е митнически орган. В тази насока е и изявлението на свидетеля Д., направено в открито съдебно заседание, проведено на 20.03.2023 година. Лицето, подписало НП – Красимир Николов Фучеджиев, заема към момента на издаването му длъжността „И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас” и деянието е извършено в зоната на отговорност на Териториална дирекция Митница Бургас.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на Акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП не е издадено в противоречие с материалния закон, в какъвто смисъл е възражението, направено пред настоящия състав от страна на младши адвокат Д., по следните съображения:

Стойността на стоката, предмет на процесното митническо нарушение, тъй като представлява тютюнево изделие - цигари, по правилото на чл. 233, ал. 3 от ЗМ се формира и е равна на тяхната продажна цена. Същата е определена от митническите органи в размер на сумата 300 лв. - общо за цялото количество, според представеното Становище, в което е материализирано това заключение, ведно с Искане. Оценяването на предмета на нарушението е извършено от Комисия от митнически служители, в състав трима членове, специално назначена със Заповед № ЗТД-1000-457/20.06.2022 година на Директора на Териториална дирекция Митница Бургас във връзка със Заповед № ЗАМ-632/11.04.2019 година на Директора на Агенция „Митници“. От съдържанието на цитираното Становище, се установява, че продажната цена е определена от Митницата на основание чл. 29, ал. 4, т. 1 от ЗАДС, тъй като за процесните тютюневи изделия има регистрирана продажна цена. Съдът констатира, че посочената официална цена за конкретната процесна търговска марка цигари, регистрирани в Публичния регистър на цените на тютюневите изделия, воден в Агенция „Митници“ от 07.08.2017 година, а преди това до 06.08.2017 година воден от Министерството на финансите, съгласно чл. 6 от Наредба за условията и реда за регистриране на цените на тютюневите изделия, е налична и установена – цигари „Карелия“ – 5 лв. за 20 къса. Съобразно така посочената единична продажна цена за процесната марка и съобразно количеството кутии в резултат на математическо пресмятане митническите органи са получили и определили сборно сумата в размер на 300 лв., формираща общата продажна цена на същите. В този смисъл, цената твърдяна от органа е определена въз основа на официални документи и данни, ноторно известни и публично достъпни. Последната не се оспорва от жалбоподателя и при липса на обратни или други доказателства, събрани в хода на настоящото производство, установяващи друга различна продажна цена в т.ч. и доказване на такива на придобийе (покупно-продажна цена), Съдът извърши единствено служебно справка в Публичния регистър относно цената на процесните тютюневи изделия, воден от 07.08.2017 година от Агенция „Митници“, достъпен на интернет-страницата на Агенция „Митници“. Поради това, не се намериха

основания да не бъде приета така посочената от АНО, за правилно и законосъобразно определена, съгласно § 1, т. 34 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗМ, както и на правните норми от приложимия специален нормативен акт - ЗАДС - чл. 29, ал. 4, т. 1, с оглед вида на стоките - акцизни, при обявена, т.е. официално регистрирана продажна цена в Публичния регистър на Агенция „Митници” за цените на тютюневите изделия. Действително не е описана точната марка цигари, тъй като в Регистъра има различни марки „Карелия”, но най-ниската възможна цена е 5 лв. с изключение на цигари от тази марка, които са в пакет, какъвто не е този на процесните цигари, тъй като свидетелите са категорични, че цигарите са били в кутия със затварящ се капак, а не в пакет.

Съгласно чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, който превози през държавната граница стоки, за които се дължи акциз без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда. В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на службите за контрол на МП, чийто служители не са на самата държавна граница (, което е практически невъзможно), а вътре в територията на Република България.

От показанията на свидетеля Т. М. Д. (митническият служител, непосредствено осъществил митническия контрол и последвалата митническа проверка), по несъмнен начин се доказва, от обективна страна, че на 24.08.2022 година при влизането си в Република България, през ГКПП „Капитан Андреево”, идвайки от Република Турция, жалбоподателят е носел, т.е. фактически е превозил през държавната граница стоки с търговски характер, за които се дължи акциз, а именно: процесните цигари. Същите, установи се, той не е обявил и декларирал в момента на преминаване през митническия контрол, нито устно, нито писмено. Точно обратното, цигарите са били скрити под шофьорската седалка и в шофьорската врата на управлявания от него автомобил - места, изяснени конкретно в свидетелските показания, като реалното им наличие там и разкриването им е последващо, в резултат на действията на контролния орган и извършената от него митническа - физическа проверка. А последното фактическо обстоятелство е категорична индиция за липса на изискуемото знание от

страна на митническите органи за внасянето на тези стоки на митническата територия на страната. Отрицателният факт за отсъствието на деклариране от негова страна на носените тютюневи изделия, който също е несъмнено и пряко доказан от гласните доказателства (показанията на свидетелите Т. Д. и П. С.), субсумира и липсата на дадено надлежно разрешение от компетентния орган, последица именно поради отсъствието на знание у него за тези стоки, въвеждани на митническата територия на Република България. Разпитаните по делото свидетели Т. Д. и П. С. са формирали непосредствени възприятия относно разкрИ.ето на цигарите и намирането им укрИ.ти, по начин - гореуказан, тяхното количество, уточняват точното им местоположение и начина на укрИ.ето им. Иначе казано, въз основа на тези гласни доказателства, обсъдени в съвкупност и с писмените източници, пряко доказан е фактът на реалното наличие на процесните тютюневи изделия в държане и фактическата власт на жалбоподателя при преминаването на държавната граница, с което е реализирано и тяхното превозване през нея, но без знанието и разрешението на митническите органи. Именно тези два негативни признака (без знание и без разрешение) в кумулативната си даденост, формират съставомерния обективен елемент от състава митническото нарушение „митническа контрабанда”, очертан в разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ - основен състав, за което релевантен е фактът на укрИ.ето или непредставянето на вярна информация на Митниците за движението на стоките, преминаващи - влизащи/внос, респ. излизащи/износ от митническата територия на Република България. Поради това, Съдебният състав приема, че така осъществено деяние от жалбоподателя, по своите обективни признаци, покрива изцяло фактическия състав на нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ (т.нар. митническа контрабанда) и то в довършена изпълнителна форма, а от фактическа страна изразило се в превозване през държавната граница, при влизане в страната, на стоки, за които се дължи акциз, по вид конкретно - цигари, без знанието и разрешението на митническите органи. За съставомерността на последното, достатъчно е обективно да е липсвало знание и разрешение на митническите органи, конкретните стоки да преминат на митническата територия на страната, съвпадаща и с държавната такава, но административно организирана, като проверка след реалното влизане в страната и преминаването на граничен контрол. А с оглед изпълнителното деянието и неговото реализиране, в

случаи на внос/влизане в страната, правно значим е обективният факт на фактическото пресичане на държавната граница и на митническата територия, с навлизането на която и наличието на стоките там/на нея, деянието се счита за довършено. Направените правни изводи се налагат предвид установеното правно задължение във връзка с преминаването на митнически контрол, като действащо е задължението за деклариране на стоки, както въвежданите/внос, така и изнасяни от лицата/износ, произтичащо пряко от материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ, както и от множество Регламенти, които са с директно действие след присъединяването на България към Европейския съюз (ЕС). Според разпоредбите на цитираните нормативни актове, всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим, като са допустими при определени условия писмено или устно деклариране. Субект на това задължение, несъмнено и няма спор, е бил и жалбоподателят, възникнало за него още в момента на влизането му в страната и започването на формалностите по митнически контрол, но същото той не е изпълнил, както безспорно се установи от свидетелските показания. От друга страна и самият факт на укрИ.ето на стоките под шофьорската седалка и в шофьорската врата, е категорична индиция за незнанието от страна на митническите органи, тъй като тази информация е била укрита от тях. Ето защо, след като пътникът – жалбоподателят Д., влизайки в страна не е изпълнил задължението си, във връзка с преминаването през митнически контрол и не е декларирал носените от него акцизни стоки - тютюневи изделия, каквито реално са открити едва при последваща физическа митническа проверка, безспорно с това си бездействие той е консумирал от обективна страна квалифицирания състав на административно нарушение по чл. 233, ал. 3 от ЗМ, с изпълнително деяние – „превозва”, дефинирано в основната хипотеза на ал. 1 на същата норма, чийто предмет са стоки, за които се дължи акциз - цигари. Следва да се отбележи, с оглед конкретното количество тютюневи изделия - общо 60 броя кутии цигари, внасяни в страната от трета Държава (извън ЕС) надлежното за тях деклариране е писменото. Но такова, не се доказва да е направено от жалбоподателя, нещо повече, той дори не обявява устно тези факти - за носени стоки, още по-малко от конкретния вид. Задължението за обявяване е възложено на лицето, което пресича държавната граница и в чиято фактическа власт се намират вещите, подлежащи на деклариране. Именно с

оглед определения от закона субект, който трябва да понесе тежестта по извършване на формалностите по уведомяване на митническите органи относно преминаващите държавната граница стоки, е без каквото и да било значение, разбира се извън правилата за митническо обслужване, дали това лице е било приканено от митническия служител да декларира намиращите се във фактическата му власт и превозвани стоки. В случая доказан е и квалифициращият признак на нарушението, с оглед вида и естеството на пренесените стоки - цигари, които по родов признак, имат особеното качество на тютюнево изделие по смисъла на легалната дефиниция на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия - § 1, т. 4, б. „а” от ДР, а като такива представляват и акцизна стока, т.е. за която се дължи акциз, на основание чл. 4, т. 1, вр.чл. 2, т. 2 и чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗАДС. Съобразно видът им и тяхното бройно количество - 60 броя кутии цигари, установено по делото като предмет на процесното нарушение, същите надвишават многократно допустимите нормативно установени прагове за безмитен внос, предвидени в чл. 51а, ал. 4, т. 1, предложение второ от ППЗДДС, вр.чл. 58, ал. 7 от ЗДДС (40 броя цигари), като едно от възможните условия за освобождаване от плащане на акциз, съгласно чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗАДС. Последно сочи и търговски характер, доколкото изключено е предназначение за лични и семейни нужди или подарък. След като е така, извършеното от жалбоподателя деяние, изразяващо се в превозване на цигари, покрива по обективните си признаци - изцяло квалифицирания фактически състав на митническо нарушение по ал. 3 на чл. 233 от ЗМ. Категоричен и закономерно обоснован от събраните по делото доказателства е и правният извод за неговото авторство - в лицето на жалбоподателя Д.. Последният е лицето, подписало Разписката за задържането на същите и предвид факта, че цигарите са открити в шофьорската врата и под шофьорската седалка на управлявания от него автомобил, липсва каквото и да е основание да се изключи държането им от негова страна към момента на пресичането на границата и влизането му в Република България. Изпълнителното деяние на превозването, като една от съставомерните форми на нарушението митническа контрабанда, се свърза с фактическото въвеждане на стоките - в случая цигари, на митническата територия на страната от влизащото в нея лице, което ги държи, а по този начин и ги превозва, като последното не изисква непременно непрекъснато чисто физическо притежание/държане в своя фактическа власт. Последното е

установено по делото, наред и с другия изискуем признак - укрИ.ето на информация за тези стоки от митническите органи, субсумиращо липсата на знание и дадено разрешение от последните за тяхното внасяне - въвеждане в страната, както вече се посочи. Предвид изложеното жалбоподателят следва да понесе предвидената в закона административнонаказателна отговорност за това нарушение.

Налице е и субективният елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл, категорично правното съждение за което се налага от факта на укрИ.ето на тютюневите изделия. Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършването и е могъл да ръководи постъпките си. От тук разкрива се и пряко целеният резултат - настъпването на общественонеопасните последици - укрИ.ето на информация от митническите органи, при наличие и на представа за обвързващото задължение за деклариране на носените стоки, въпреки това напълно съзнателно и със знанието за общественонеопасния характер на дейността си, жалбоподателят е бездействал при митническия контрол. Интелектуалният и волевият елементи на умисъла, пряко се извеждат от обективните му действия и поведение в хода митническата проверка. Същият е следвало да знае, както и е знаел действащия митнически режим, респ. и задължението за писмено или устно деклариране му е било известно, от една страна с оглед публичното им оповестяване - обявени публично, на указателни табели и на няколко езика, включително български език, с местоположение изключващо пропускането, респ. невъзприемането им от преминаващите пътници, според създадената инфраструктура на ГКПП „Капитан Андреево” и предвид факта, че това е ноторно известно, както и местоживеенето му в страна от ЕС, както и предвид факта, че пътува многократно извън територията на България. Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

В обобщение на изложеното до тук, решаващият Съдебен състав намира за правилна и съответна на доказаните факти по делото, квалификацията на процесното нарушение, във формата на изпълнителното деяние - превозва. До същия правен извод е достигнал и АНО, издавайки НП, и той е правилен и следва да бъде споделен. В допълнение към вече изложените съображения,

необходимо е да се разясни, че проведеното разграничение в изпълнителните форми на контрабанда – превозва и пренася, въздигнати в самостоятелен фактически състав съгласно административнонаказателната разпоредба на чл. 233, ал. 3 от ЗМ, е в зависимост от използването на допълнително средство - пътно превозно, но само когато това е необходимо, за да се реализира самото изпълнително деяние, без което и неговото осъществяване би било невъзможно или пък когато е свързано с формално изпълнение на обществен превоз на товари, респ. Договор за превоз. Само по себе си фактическото обстоятелство за пътуване с МПС и управлението му от нарушителя, не обосновава изпълнително деяние във форма - превозва, за осъществяване на митническата контрабанда. И това е така, тъй като формата на изпълнително деяние следва да се съобрази с вида, обема и количеството на процесните стоки. Ето защо, извършеното от жалбоподателя по обективните си характеристики, покрива признаците на изпълнително деяние - превозил/превозва, следователно и приетата от АНО правна квалификация е правилната, както досежно изпълнителната форма на нарушението, така и по правно основание - чл. 233, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗМ.

Извършеното конкретно деяние, преценено според обективните си признаци, не може да се квалифицира като престъпно, доколкото не покрива елементите на престъпление по чл. 242 от НК съобразно равностойността на своя предмет – цигари.

Процесното административно нарушение по убеждение на решаващия Съдебен състав не разкрива характеристиките на маловажен случай по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН и не представлява такъв, освен поради отсъствието на установени смекчаващи обстоятелства - многобройни или изключителни такива, които да го отличават със значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род административни нарушения, или пък изобщо - липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване, чийто предмет - цигари, те и акцизна стока, в количеството си - 60 броя кутии фактически многократно надвишава минималното допустимото за необлагаем внос - освободен от митни сборове - акциз и ДДС, както и начинът на превозването им, следва да се отчитат за завишаващи обществената опасност на конкретното нарушение. В тази насока като

релевантен аргумент отчита се и се цени характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка - административнонаказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол - в сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняваните публични, фискални интереси на Държавата и ЕС. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП. Иначе казано, изричната преценка на АНО, обективизирана в издадения санкционен акт, с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, Съдът споделя за правилна. Съобразно изложените до тук правни съображения, не са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН, като предпоставка за незаконосъобразност на НП и неговата отмяна, като неправилно санкциониращо маловажен случай на административно нарушение.

Съдът е провел пълно доказване на фактите от значение за административнонаказателното обвинение и делото, на които жалбоподателят не се е противопоставил и не е посочил доказателства за тяхното оборване.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Съгласно чл. 233, ал. 3 от ЗМ за митническа контрабанда на тютюневи изделия на виновните лица се налага Глоба в размер от 200 % до 250 % от продажната цена на недекларираните стоки.

Административното наказание по пункт I от обжалваното НП е правилно и законосъобразно определено в минималния размер от 200 % от продажната цена на недекларираните стоки съобразно Становището на митническите органи, приложено в АНП. Така проведената индивидуализация според Съда е правилна и законосъобразна, тъй като е съобразена с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и указанията в нея критерии при отмерване на наказанието – за преценка на всички релевантни за отговорността обстоятелства – смекчаващи и отегчаващи такива. Като очевидно отчетени са конкретно количество на контрабандно превозвани стоки – значително, което обстоятелство безспорно

е отегчаващо и предопределя по-висока тежест на деянието. Като смекчаващи вината обстоятелства, извън това за превозването на стоките да не е бил използван тайник или друг специален начин, се установиха липсата на данни в кориците на делото за други нарушения, за които има влезли в сила НП, възрастта на жалбоподателя и факта, че не е правил опити да осуети или възпрепятства проверката. Предвид така установените релевантни за отговорността обстоятелства, преценени в съвкупност и съобразно относителната им тежест, очертаващи с превес са смекчаващите такива (като Съдът не е съгласен със становището на АНО, че не е налице превес на смекчаващите вината обстоятелства), поради което обосновано, при спазване критериите на чл. 27 от ЗАНН, законосъобразно, както и справедливо - съответно по тежестта си на извършеното е индивидуализиране на наказанието в минимален размер, в който именно е и наложената Глоба – формирана от 200% от продажната стойност на стоката. В този смисъл извършената от АНО преценка относно режима на индивидуализация е правилен относно процентното отношение на наложеното административно наказание.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено в минималния размер от 600 лв. съгласно Становището на митническите органи, приложено в АНП. Така наложеното с обжалваното НП наказание в пункт I, Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

НП е законосъобразно и правилно, и в частта на постановеното отнемане в полза на Държавата на стоките - предмет на нарушението. Подобно разпореждане е напълно законосъобразно, приложено на съответното правно основание - чл. 233, ал. 6 от ЗМ. Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното разпореждане с тези стоки, както правилно е подходил и АНО, позовавайки на същата норма, като друго различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ.

За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи следното: инкриминираното деяние е съставомерно независимо от факта, че на цигарите

има надпис, съдържащ думите „duty free”, тъй като съгласно чл. 2, т. 2 от ЗАДС на облагане с акциз подлежат тютюневите изделия, като платеният акциз се удостоверява с поставянето на съответен бандерол. В Закона за безмитната търговия, в разпоредбата на чл. 20, ал. 2 е посочено че бандеролът „duty free” е държавна ценна книга, като в неговата цена не се включва акциз. Както вече бе посочено съобразно видът им и тяхното бройно количество - 60 броя кутии цигари марка „Карелия”, установено по делото като предмет на процесното нарушение, посочените цигари с цитирания надпис надвишават многократно допустимите нормативно установените прагове за безмитен внос. Т.е. не може да се приеме, че те са за лични нужди, поради което когато се установи, че стоките са с търговско предназначение, физическите лица са задължени за заплащане на пълния размер на акциза за внасяните или въведените стоки. Затова в хипотезата, че стоките не са за лични нужди, и с оглед чл. 19, вр.чл. 2 от ЗАДС, при внос на такива цигари на територията на страната, те подлежат на деклариране, респ. на облагане с акциз, освен ако не са поставени под режим на отложено плащане на такъв, за което по делото няма данни да е бил приложим. Казано по друг начин поради изложеното за тях се дължи деклариране, респ. акциз и държането им без съответния бандерол, удостоверяващ това, а само с надпис, съдържащ думите „duty free”, съставлява нарушение по смисъла на ЗМ и надписът „duty free” на кутиите с цигари „Карелия”, не отменя съставомерността на деянието, а последното попада в обхвата на чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ.

По разноските:

При този изход на делото не се дължат разноски на жалбоподателя.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, когато Съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли Жалбата, подателят на Жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно Наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА, ако другата страна е ползвала такъв. От изложеното следва, че в полза на АНО

действително следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

Т.е. основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноси, които са в размер на 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в едно съдебно заседание и представяне на писмени доказателства, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер е справедливо.

Сумата следва да се присъди в полза на Агенция „Митници” в качеството ѝ на юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници”, в чиято структура се намира издателят на потвърденото НП.

По отношение на Решението в частта за разносните АНО не може да иска изменение, тъй като по делото не бе представен Списък на разносните от тяхна страна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 5 и ал. 9 и чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № BG2022/1000-2970/НП от 07.02.2023 година на И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас, с което на Д. Г. Д. с ЕГН ***** от село *****, за нарушение на чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 600 лв. (пункт I) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата цигари „Карелия” – 60 кутии (пункт II).

На основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, ОСЪЖДА Д. Г. Д. с ЕГН ***** от село *****, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „Митници” с адрес: град София, ул.„Георги Сава Раковски” № 47,

сумата от 80 лв., представляваща направените разноските за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 113/2023 година на Районен съд - Свиленград.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя Д. Г. Д. с ЕГН ***** от село С***** , за присъждане на разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок, който тече от получаване на Съобщението за постановяването му, с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____